

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 155/2015
20.10.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача Р.Р., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача Р.Р., изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Р4 К 7/15 од 11.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Р.Р. и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Суботици Р4 К 7/15 од 11.09.2015. године.

II ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Р4 К 7/15 од 11.09.2015. године, одбијен је захтев предлагача Р.Р. за заштиту права на суђење у разумном року, којим је тражио утврђење права на одлучивање о висини трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Суботици К бр.597/10, као и захтев за исплату накнаде за повреду права на суђење у разумном року у износу од 6.000,00 динара, као неоснован. Трошкови поступка предлагачу нису досуђени.

Против овог решења предлагач Р.Р., преко пуномоћника адвоката О.Ј., благовремено је изјавио жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о трошковима поступка и повреде права на суђење у разумном року, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине или преиначи тако што ће усвојити захтев за заштиту права на суђење у разумном року са траженом накнадом, досудити трошкове поступка у износу од 63.375,00 динара, са одмереним судским таксама и то све са законском затезном каматом од 07.05.2015. године, те досудити трошкове жалбе у износу од 49.500,00 динара, са законском затезном каматом од 24.06.2015. године и трошкове предметне жалбе у износу од 49.500,00 динара са одмереним судским таксама и то све са законском затезном каматом од дана доношења одлуке па до коначне исплате у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 386. ст.1. и 3. у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да жалба предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач.1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности.

Врховни касациони суд налази да побијано решење није донето ни уз учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у жалби позива предлагач, јер је по оцени овог суда, а насупрот наводима жалбе изрека побијаног решења разумљива, иста је у складу са разлозима решења, а у образложењу решења су дати разлози о битним чињеницама у погледу којих нема противречности између онога што се у разлозима решења наводи о садржини исправе и самих тих исправа, при чему се у жалби наведена битна повреда одредаба парничног поступка не конкретизује и не указује у чему се наведене противречности састоје.

Предлагач у захтеву указује да се првостепени суд приликом доношења побијаног решења није држао упутства из решења Врховног касационог суда Ржк 89/15 од 24.06.2015. године, где је тај суд нашао да је погрешан закључак првостепеног суда да је захтев предлагача неоснован, посебно када се има у виду да је бранилац окривљеног 31.12.2014. године, поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка а да је суд тек 16.04.2015. године донео решење о трошковима К 597/10 на које је изјављена жалба 18.05.2015. године, о којој је одлучено тек решењем Основног суда у Суботици Кв 446/15 од 09.09.2015. године, истовремено указујући да је датум подношења захтева за трошкове кривичног поступка погрешно и непотпуно утврђен као 11.02.2015. године уместо 31.12.2014. године. Према наводима жалбе предлагача у моменту подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, пресуда Основног суда у Суботици К 597/10 од 04.12.2014. године није била правноснажна нити извршна, јер оштећеном још није била уручена, нити је била утврђена висина накнаде предлагачу као окривљеном на име трошкова браниоца који је 31.12.2014. године поднео трошковник, а суд у законском року од три месеца није одлучио о трошковима кривичног поступа, због чега, није било правног основа за одбијање захтева.

Из списка предмета и образложења првостепеног решења произлази да је пресудом Основног суда у Суботици К 597/10 од 04.12.2014. године, према окривљеном Р.Р. на основу члана 422. тачка 3. ЗКП, одбијена оптужба да је извршио предметна кривична дела те је одлучено да трошкови кривичног поступка као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава, која пресуда је постала правноснажна дана 25.12.2014. године. Бранилац окривљеног, овде предлагача је дана 31.12.2014. године, првостепеном суду поднела захтев за накнаду трошкова одбране у наведеном предмету, а на позив поступајућег судије дана 11.12.2015. године је поднела прецизирани трошковник о коме је Основни суд у Суботици одлучио решењем К 597/10 од 16.04.2015. године, против ког решења је бранилац окривљеног изјавила жалбу дана 18.05.2015. године. Предлагач Р.Р. је захтев за

заштиту права на суђење у разумном року поднео дана 05.05.2015. године, па је Основни суд у Суботици списе предмета К 597/10, 11.06.2015. године, доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Р4 К 7/15 од 07.05.2015. године. Решење Врховног касационог суда Ржк 89/2015 од 24.06.2015. године, са списима предмета Основног суда у Суботици К 597/10 достављени су Вишем суду у Суботици дана 20.08.2015. године, а Виши суд у Суботици је дана 31.08.2015. године списе предмета К 597/10, вратио Основном суду у Суботици. Основни суд у Суботици је решењем Кв 446/15 од 09.09.2015. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног учињену против решења истог суда К 597/10 од 16.04.2015. године.

Разматрајући разлоге и наводе захтева за заштиту права на суђење у разумном року, у кривичном поступку који се водио пред Основним судом у Суботици, у предмету К 597/10 и анализирајући поступање Основног суда у Суботици, Виши суд у Суботици је утврдио да је од подношења захтева браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка по којем је суд могао поступати – 11.02.2015. године, па до доношења првостепеног решења о трошковима поступка – 16.04.2015. године, прошло два месеца, а да је од изјављивања жалбе на то решење – 18.05.2015. године па до одлучивања о истој – 09.09.2015. године, протекло више од три месеца и да су се у том периоду два и по месеца списи предмета налазили у Врховном касационом суду ради одлучивања о жалби предлагача изјављеној на решење Основног суда у Суботици Р4 К 7/15 од 07.05.2015. године.

Стога је Виши суд у Суботици, узимајући у обзир природу поступка за одлучивање о трошковима кривичног поступка као и дужину трајања целокупног поступка одлучивања о трошковима почев од подношења захтева за накнаду трошкова од стране браниоца окривљеног по којем је суд могао да поступа – 11.02.2015. године, па до доношења одлуке о жалби – 09.09.2015. године, правилно закључио да предлагачу Р.Р. у поступку одлучивања о трошковима поступка К 597/10, који се водио пред Основним судом у Суботици, није повређено право на суђење у разумном року зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, тако да се и по оцени овога суда период од нешто више од шест месеци, колико је трајало одлучивање о трошковима кривичног поступка, не може сматрати неразумним посебно када се има у виду да се списи предмета у периоду од два и по месеца нису налазили у Основном суду у Суботици.

Следствено изнетом, првостепени суд је правилно одлучио када је одбио као неоснован захтев предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року правилно налазећи да је неоснован и акцесорни захтев за одређивање примерене новчане накнаде, сагласно одредбама члана 8а, 8б и члана 15. став 2. Закона о уређењу судова.

Стога су неосновани наводи жалбе предлагача да је Виши суд у Суботици, погрешно утврдио датум подношења захтева за трошкове кривичног поступка као 11.02.2015. године уместо 31.12.2014. године. Ово стога јер су у захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка поднетом 31.12.2014. године, недостајали подаци о врсти и висини трошкова, па је суд правилно приликом одлучивања о захтеву предлагача и оцене дужине трајања поступка

одлучивања о трошковима кривичног поступка узео у обзир само временски период почев од дана када је поднет прецизирани захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка – 11.02.2015. године, по коме је суд могао поступати, па до дана доношења другостепеног решења.

Поред тога, одредбама Законика о кривичном поступку није прописан обавезујући рок у коме је суд дужан да одлучи о захтеву окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка, па су наводи жалбе предлагача да суд о захтеву његовог браниоца није одлучио у законском року од три месеца, оцењени као неосновани, јер непоступање у наведеном року у смислу члана 265. став 6. ЗКП, окривљеном и браниоцу само даје могућност да потраживање у вези трошкова остваре у парничном поступку.

Закључак Вишег суда у Суботици да је пресуда Основног суда у Суботици К 597/10 од 04.12.2014. године постала правноснажна пре подношења захтева предлагача, је био предмет оцене Врховног касационог суда приликом одлучивања о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Р4 К 7/15 од 07.05.2015. године, а Виши суд у Суботици је сада побијаним решењем одлучивао о захтеву предлагача само у делу који се односи на поступак одлучивања о трошковима кривичног поступка у предмету Основног суда у Суботици К 597/10, па су стога беспредметни жалбени наводи предлагача којима се указује да првостепена пресуда у тренутку подношења захтева није била правноснажна.

Врховни касациони суд налази да првостепени суд правилном применом члана 153. ЗПП, предлагачу није досудио трошкове поступка имајући у виду да је његов захтев одбијен као неоснован, па су стога наводи жалбе предлагача којима се побија првостепено решење и у делу одлуке о трошковима поступка, оцењени као неосновани.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 401. став 1. тачка 2. ЗКП и члана 30. став 2. ЗКП, жалбу предлагача одбио као неосновану и решење Вишег суда у Суботици потврдио.

Будући да предлагач није успео са жалбом није му досуђена накнада трошкова другостепеног поступка применом члана 165. став 1. и 2. у вези члана 153. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**